

FSD2104

Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005

Aineisto-opas

TIETOARKISTO

Tämän aineisto-oppaan viittaustiedot:

Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005 [aineisto-opas]. Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto [tuottaja ja jakaja], 2021.

Aineisto-opas on luotu aineiston versiosta 2 (30.8.2006).

Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto
33014 Tampereen yliopisto

Asiakaspalvelu:
asiakaspalvelu.fsd@uta.fi
040 190 1442

Palveluportaali Aila:
<https://services.fsd.uta.fi/>

Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto
<http://www.fsd.uta.fi/>

Lukijalle

Tämä aineisto-opas on osa Tietoarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa FSD2104. Oppaan alussa on tiedot aineiston sisällöstä, aineiston rakenteesta ja keruusta sekä luettelo julkaisuista, joissa aineistoa on käytetty. Opas sisältää myös aineiston keräämisessä käytetyt dokumentit, esimerkiksi mahdolliset haastattelukysymykset, kirjoitusohjeet, tutkimuskutsut, litterointiohjeet tai virikemateriaalit. Tekstiaineistoista mukana on usein lisäksi aineistonäyte, josta selviää esimerkiksi käytetty litterointitaso.

Liitteenä olevat aineistoon kuuluvat dokumentit on tarvittaessa anonymisoitu. Kaikki oppaan sisältämät aineiston keräämisessä käytetyt dokumentit toimitetaan asiakkaalle aineiston latauksen yhteydessä myös erillisinä tiedostoina

Aineistoon ja sen tekijöihin tulee viitata asianmukaisesti kaikissa julkaisuissa ja esityksissä, joissa aineistoa käytetään. Tietoarkiston antaman malliviittaustiedon voi merkitä lähdeluetteloon sellaisenaan tai sitä voi muokata julkaisun käytäntöjen mukaisesti. Malliviittaus:

Riihelä, Monika (Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus (STAKES)) & Karlsson, Liisa (Helsingin yliopisto): Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005 [sähköinen tietoaineisto]. Versio 2 (2006-08-30). Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto [jakaja]. <http://urn.fi/urn:nbn:fi:fsd:T-FSD2104>

Tietoarkistoon on lähetettävä viitetiedot kaikista julkaisuista, joissa käyttäjä hyödyntää aineistoa. Aineiston alkuperäiset tekijät ja tietoarkisto eivät ole vastuussa aineiston jatkokäytössä tuotetuista tuloksista ja tulkinnoista.

Sisältö

1	Aineiston kuvailu	1
1.1	Aineiston otsikot ja datan versio	1
1.2	Sisällön kuvaus	1
1.3	Aineiston rakenne ja keruu	3
1.4	Aineiston käyttö	3
A	Aineistonäyte	9

Luku 1

Aineiston kuvailu

1.1 Aineiston otsikot ja datan versio

Aineiston nimi: Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005

Aineiston nimi englanniksi: Tales and Stories Told by Children 1995-2005

Aineisto-opas on luotu aineiston versiosta 2 (30.8.2006).

1.2 Sisällön kuvaus

Muu materiaali

Lapset kertovat ja toimivat ry:n kehittäjä- ja tutkijaverkoston (LKT) sivusto.¹

Sivusto sisältää useita artikkeleita aiheesta, keskustelupalstan, lasten kertomuksia ja leikkejä, lisää tutkimuksia ja julkaisuja sekä ajankohtaista tietoa.

Tekijät

Riihelä, Monika (Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (STAKES))

Karlsson, Liisa (Helsingin yliopisto)

Kempainen, Kaija (Helsingin perheneuvola. Läntinen alueyksikkö)

Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (STAKES). Kuperkeikkakyyti-verkosto

Lapset kertovat ja toimivat ry

Aineiston tekijänoikeudet

Tietoarkiston ja aineiston luovuttajan tekemän sopimuksen mukaisesti.

¹<http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/index.html>

Aineiston luovuttaja

Riihelä, Monika (Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimus- ja kehittämiskeskus (STAKES))

Aineisto luovutettu arkistoon

9.2.2005

Asiasanat

kerronta; kertomakulttuuri; lapset; lasten oma kulttuuri; lastenkulttuuri; narratiivisuus; sadut; sadutus; tarinat; varhaiskasvatus

Tieteenala / Aihealue

OKM:n tieteenalaluokitus: Humanistiset tieteet; Yhteiskuntatieteet

CESSDAn luokitus: Lapset; Psykologia

Sarjakuvaus

Tämä aineisto kuuluu sarjaan:

Aineistot, jotka eivät kuulu sarjaan

Yksittäiset aineistot, jotka eivät kuulu mihinkään sarjaan.

Sisällön kuvaus

Aineisto sisältää 3500 tarinaa ja satua, joiden kertojina ovat 0 - 15-vuotiaat lapset ympäri Suomea. Sadut on koottu vuosien 1995-2005 aikana. Lisäksi kertomuksia on koottu Lapset kertovat ja toimivat ry:n verkostossa. Pääosa tarinoista on kerätty valtakunnallisen STAKESin koordinoiman Satukeikka-projektin yhteydessä 1995-1997. Projekti syntyi Kuperkeikkakyyti-verkostossa, joka on lasten kanssa työskentelevien ammattilaisverkosto. Satukeikka-projekti käynnistyi 14 kunnassa, mutta laajeni useisiin kymmeniin kuntiin ja moneen maahan. Suomalaiseen projektiin osallistui satoja työntekijöitä esimerkiksi perhepäivähoidosta, päiväkodeista, kouluista ja kerhoista sekä neuvoloista ja lastenkodeista. Lisäksi lasten vanhemmat ovat osallistuneet projektin toimintaan. Projektissa käytiin kirjeenvaihtoa eri toimipaikkojen välillä Suomessa sekä kaikkien Pohjoismaiden kesken. Satukeikassa lasten kertomukset lähetettiin postitse toiselle paikkakunnalle, jossa tarinat luettiin ja niihin tehtiin vastaustarinoita. Tämä aineisto sisältää projektin aikana Suomessa kerättyjä satuja.

Aineistossa on mukana myös Kotkan dysfasia-luokilla kerättyjä satuja sekä yksittäisiä, STAKESiin lähetettyjä tarinoita. Lisäksi mukana on Helsingin Kirjamessuilla ja Kiasmassa Olli Lyytikäisen näyttelyn yhteydessä kerättyjä satuja, joita lapset ovat kertoneet koulutettujen museon

oppaiden ja saduttajien saduttamina. Aineistossa on sekä yhden lapsen kertomia tarinoita että ryhmäsatuja. Tietty lapsi voi olla useamman tarinan kertoja. Suomenkielisten satujen lisäksi tarinoiden joukossa on myös 201 ruotsinkielistä kertomusta. Aineistoa ei ole kerätty varta vasten tutkimuskäyttöön, vaan lasten arjessa, normaalissa toiminnassa. Vanhemmilta ja lapsilta itseltään on saatu lupa käyttää satuja myös tutkimustarkoituksiin. Satuihin on merkattu mm. kertojan ja kirjaajan nimet, kertojan ikä, päivämäärä, paikkakunta ja kertomispaikka sekä mahdollisen kirjeenvaihtoketjun järjestysnumero.

1.3 Aineiston rakenne ja keruu

Maa: Suomi

Kohdealue: Suomi

Havainto/aineistoyksikkötyyppi: Mediatyyppi: teksti

Perusjoukko/otos: 0 - 15-vuotiaat lapset

Aineistonkeruun ajankohta: 1995 – 2005

Kerääjät: Riihelä, Monika (Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus); Karlsson, Liisa (Helsingin yliopisto); Kempainen, Kaija (Kotkan kaupunki. Helsingin perheneuvola. Läntinen alueyksikkö)

Aineiston tuottajat: Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus (STAKES)

Aineistonkeruun tekniikka: Taltiointi

Keruuväline tai -ohje: Osallistujatehtävä

Tutkimuksen aikaulottuvuus: Poikkileikkausaineisto

Havainto/aineistoyksiköiden valinta: Ei-todennäköisyysotanta: itsestään muotoutunut näyte

Satukeikka-projektissa pyrittiin siihen, että mukaan tulisi eri-ikäisiä lapsia monentyyppisistä hoitopaikoista ja kouluista. Aineisto on koottu sadutus-menetelmällä. Menetelmässä kirjaaja pyytää kertojaa kertomaan sadun tai tarinan. Tilanteessa voi olla myös kuulijoita. Kirjaaja kirjaa tarinan sellaisenaan, sanatarkasti muistiin kertojan nähden. Sitten satu luetaan kertojalle, jotta tämä voi halutessaan vielä muuttaa tai korjata tarinaansa. (Ks. tarkemmin Karlsson, Liisa: Sadutus - Avain osallistavaan toimintakulttuuriin (2005).)

Aineiston määrä: Yhteensä n. 3500 satua, saatavilla yhtenäisenä xml-tiedostona ja/tai yksittäisinä odt-tiedostoina.

1.4 Aineiston käyttö

Aineiston käytössä huomioitavaa

Sadut on kirjoitettu puhtaaksi elektroniseen muotoon. Kirjamessuilla ja Kiasman näyttelyn yhteydessä kerätyt sadut kirjattiin suoraan tietokoneelle. Sadut on koodattu yhtenäisellä tavalla ja koodeihin merkattu mm. kertojan/kertojien etunimi ja ikä/iät, kertojien lukumäärä, paikkakunta, kieli ja mahdollisen ketjukirjeen järjestysnumero. Koodeille on saatavilla erillinen lukuohje.

Tekijöitä on ollut useita, eikä inhimillisistä erehdyksistä ja virheistä ole voinut välttyä.

Julkaisut

Barnens egna sagor i Norden - videofil på fem språk (2001). Toim. Monika Riihelä. [Video sadutuksesta viidellä pohjoismaisella kielellä.] Filminova & Stakes.

Barnens sagobroar i Norden. Pohjolan lasten satusiltoja. Sögubru barna á Norðurlöndum. Barns fortellerbroer i Norden. Barns fortællingebroer i Norden (2003) Toim. Monika Riihelä. Stakes. Nordiska Kulturfonden. Jyväskylä: Gummerus.

Gammelgård, Lillemor (1999). Sagotering och grundsyn - Betydelsen av sagotering med barn - fem pedagogers perspektiv. Åbo: Åbo Akademi. Pedagogiikan kandidaatintutkielma.

Grönroos, Ulla-Maija & Harju, Laila (2003). Saduttaminen erityisen tuen tarpeessa olevien lasten interventiona [verkkodokumentti]. Helsinki: Helsingin yliopisto. Erityispedagogiikan proseminaarityö. http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/Tutkimus/Saduttaminen_erityispedagogiikka.pdf. [viitattu 31.5.2007].

Karlsson, Liisa (1996). Barnperspektiv och barnkultur i sagofärden. Kvalitet med barn. Helsinki: Stakes. Stakes Aiheita; 32.

Karlsson, Liisa (1996). Satuverkon kutojat. Laatussa lasten kanssa. Helsinki: Stakes. Stakes Aiheita; 31.

Karlsson, Liisa (1997). Sagofärden. Barnets eget sagopostnätverk - barnperspektiv och barnkultur. I: Med røtter i klassisk-humanistisk kultur (ed. Åse Enerstvedt), Oslo: A.s. Reistad Offset.

Karlsson, Liisa (1998). Giving the floor to children. What happens when adults concentrate on listening to the child. Helsinki: Stakes. Stakes Themes; 5.

Karlsson, Liisa (1999). Saduttamalla lasten kulttuuriin. Verkostotyön tuloksia Kuperkeikkakyydissä. Helsinki: Stakes. Stakes Raportteja; 241.

Karlsson, Liisa (1999). Sagofärden ändrade synen på barnen. I: Barndomens kulturalisering (red. Ulf Palmenfelt). Åbo: Åbo Akademi. Barnkulturforskning i Norden; 1.

Karlsson, Liisa (2000). Lapsille puheenvuoro. Ammattikäytännön perinteet murroksessa. Helsinki: Edita.

Karlsson, Liisa (2003). Äitiys lapsen sanoin. Teoksessa: Löytöretki äitiyteen: lapsen oikeuksien päivän seminaari 2002. Helsinki: Mannerheimin lastensuojeluliitto.

Karlsson, Liisa (2003 ja 2005). Sadutus. Avain osallistavaan toimintakulttuuriin. Juva: PS-kustannus.

Karlsson, Liisa (2003). Likställd dialog med barnen. I: Efter barndomens død? (red. Ulf Palmenfelt & Flemming Mouritsen). Odense: Syddansk universitetsforlag. Tidsskrift for Børne- & Ungdomskultur 46, 157-169.

Karlsson, Liisa (2004). Storycrafting with children. A key to listening and to sharing [online]. http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/In_English/Karlsson.pdf [31.5.2007].

Karlsson, Liisa (2005). Lapset tiedon ja kulttuurin tuottajina. Teoksessa: Toinen tieto. Kirjoituksia huono-osaisuuden tunnistamisesta. (toim. Sakari Hänninen & Jouko Karjalainen & Tuukka Lahti). Helsinki: Stakes.

Karlsson, Liisa: Lapset toimivat - aikuiset valistavat: lasten kertomuksia syömisestä. Teoksessa Karlsson, Liisa & Karimäki, Reeli (toim.) Sukelluksia lapsinäkökulmaiseen tutkimukseen ja toimintaan. 2012. Suomen kasvatustieteellinen seura. Jyväskylä. s. 235-283.

Karlsson, Liisa: Lapsinäkökulmaisen toiminnan poluilla. Teoksessa Karlsson, Liisa & Karimäki, Reeli (toim.) Sukelluksia lapsinäkökulmaiseen tutkimukseen ja toimintaan. 2012. Suomen kasvatustieteellinen seura. Jyväskylä. s. 17-63.

Karlsson, Liisa & Riihelä, Monika: Sadutusmenetelmä - kohtaamista ja aineiston tuottamista. Teoksessa Karlsson, Liisa & Karimäki, Reeli (toim.) Sukelluksia lapsinäkökulmaiseen tutkimukseen ja toimintaan. 2012. Suomen kasvatustieteellinen seura. Jyväskylä. s. 169-195.

Karlsson, L. & Levamo, T.-M. & Siukonen, S. (2005). Sinun, minun, meidän mango. Sadutusta yli kulttuurirajojen. Kokemuksia sadutuksesta kehitysyhteistyössä ja kansainvälisyyskasvatuksessa. Helsinki: Taksvärkki ry.

Kautto, Anniina (2003). Voiko koulussa saduttaa? Turku: Turun yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.

Kemppainen, Kaija (2000). Pättäni - Lapset kertovat erityisopettajalleen. [Video] Filminova: Stakes.

Kissa lähti kävelyille ja hiiripiiri (1998). Toim. Kaija Kemppainen. Kertoneet ja kuvittaneet Aittakorven, Hovinsaaren, Kanervan ja Sateenkaaren päiväkotien lapset. Kotkan kaupunki: Sosiaali- ja terveystieteiden julkaisuja. Kotka: Painokotka.

Kivi ois muurahaiselle vuori. Pienten lasten käsityksistä matematiikasta ja luonnonilmiöistä (2000). Toim. Monika Riihelä & Nina Rutanen. Helsinki: Edita.

Korvaan päin - lasten omien satujen kirja (2008). Toim. Monika Riihelä, Liisa Karlsson, Anna-Leena Lastikka & Reeli Karimäki. Helsinki: Lapset kertovat ja toimivat ry.

Kuokkanen, Päivi (2012) Onnellisena loppuun asti - lapset kertovat hyvinvoinnistaan saduteissa saduissaan. Pro gradu -tutkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto, OKL.

Kuusimäki, Katariina. (2013). "Oli kerran Tuulikki-tonttu": sisäistekijyys ja tekijyys lapsen tuottamisessa teoksissa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto. Kirjallisuustieteen pro gradu -tutkielma.

Laattala, Annika & Särkkä, Emmi (2016). Metsätontun seikkailuista serkusten ratikkamatkaan. Lapsuuden kulttuurisia muutoksia 1990-luvulta 2010-luvulle sadutettujen lasten tarinoissa. Savonlinna: Itä-Suomen yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma. <http://urn.fi/urn:nbn:fi:uef-20160344>

Lähteenmäki, Minna: Turvapaikanhakijalapset kertovat. Teoksessa Karlsson, Liisa & Karimäki, Reeli (toim.) Sukelluksia lapsinäkökulmaiseen tutkimukseen ja toimintaan. 2012. Suomen kasvatustieteellinen seura. Jyväskylä. s. 285-321.

Lapset mukaan päivähoidon uudistukseen. Kuperkeikkakeskusten neuvottelupäivät (1999). Toim. Kristiina Rautaheimo. Helsinki: Stakes. [Moniste.]

Lasten Satulehti - Barnens Sagoblad (1996-1998). Helsinki: Stakes. [Kausijulkaisu.]

Mursula, Anuriitta (2018). Lapset kertovat arjesta saduissaan. Helsinki: Helsingin yliopisto. Kasvatustieteen kandidaatintutkielma.

Myllylä, Heidi (1998). Lapsiryhmä sadunkertojana - toiminnan organisoitumisen tarkastelua. Oulu: Oulun yliopisto. Kasvatustieteiden pro gradu -tutkielma.

- Narvanto, Taru & Törmänen, Maria (1999). "Hei, nyt multa tulee satu!" - Lasten Satukeikkasatujen rakenteelliset elementit ja kieli. Oulu: Oulun yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.
- Nuutila, Kalle (2014). Leikkiä laskemassa: leikin diskurssit ja narratologiset funktiot Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005 -sadutusaineistossa. Helsinki: Helsingin yliopisto. Varhaiskasvatuksen pro gradu -tutkielma.
- Ojala, Sirja (2008) Lasten ja aikuisten vuorovaikutus eräiden 7 - 9-vuotiaiden lasten sadutetuissa saduissa. Pro gradu -tutkielma. Helsinki: Helsingin yliopisto, Soveltavan kasvatustieteen laitos.
- Paavonheimo, Ritva (2007). Oman tarinansa taitaja. Löytöretki koulunsa aloittaneen lapsen terveyden voimavaroihin. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto. Terveyskasvatuksen pro gradu -tutkielma.
- Paju, E. (2004). Lasten omat tarinat - toden, sadun, vuorovaikutuksen leikkiä. Teoksessa: Leikin pikkujättiläinen (toim. Liisa Piironen), 202-210. Helsinki: WSOY.
- Prittinen, Satu (2015). Hyvinvointiin vaikuttavat tekijät suomalaisten ja palestiinalaisten lasten sadutetuissa tarinoissa. Helsinki: Helsingin yliopisto. Varhaiskasvatuksen pro gradu -tutkielma. URN:NBN:fi:hulib-201505191196
- Qissah Wa Tawassul - Satusilta - Kotka - Beirut (2002). Toim. Monika Riihelä. [Video] Filminova: Stakes.
- Rajala, Sara & Turunen, Minttu-Mari (2021). Perheen merkityksiä Lasten satuja ja tarinoita 1995-2005 -aineistossa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto. Kasvatustieteiden laitos. Varhaiskasvatustieteen kandidaatin tutkielma.
- Rantaniemi, Maija (2017). Mikä lapsia kiinnostaa? Aineistolähtöinen sisällönanalyysi sadutusaineistosta vuodelta 1995. Tampereen yliopisto. Kasvatustieteiden tiedekunta. Kasvatustieteiden kandidaatin tutkielma. Varhaiskasvatus. Tampere: Tampere University Press.
- Rättyä, Kaisu (1999). Föredrag på Biskops Arnö. Teoksessa: Aspekter på narrativitet. (toim. Ulf Palménfelt). Åbo: Åbo Akademi. Barnkulturforskning i Norden; 2.
- Rautaheimo, Kristiina (2000). Lapsilähtöisiä työmenetelmiä etsimässä. Tapaustutkimus Satukeikka-projektissa. Helsinki: Helsingin yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.
- Riihelä, Monika (1991). Aikakortit - tie lasten ajatteluun. Helsinki: VAPK-kustannus.
- Riihelä, Monika (1997). Kerro satu. [Video] Filminova: Stakes.
- Riihelä, Monika (1997). Tell a story - children's stories on videotape. [Video] Filminova: Stakes.
- Riihelä, Monika (1999). Sagofärden skapar gemenskap över generationsgränser. Teoksessa: Barndomens kulturalisering. (toim. Ulf Palménfelt). Åbo: Åbo Akademi. Barnkulturforskning i Norden; 1.
- Riihelä, Monika (2000). Leikkivät tutkijat. Tutkimus lasten keskinäisistä leikeistä, sosiaalisuudesta ja oivaltavasta oppimisesta. [Video ja kirja] Filminova: Stakes.
- Riihelä, Monika (2001). Playing researchers. [Video and text]. Filminova: Stakes. Saatavissa verkkodokumenttina: http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/In_English/Playing/Playing_paa.html [viitattu 31.5.2007].
- Riihelä, Monika (2001). Storycrafting. [Video] Filminova: Stakes.
- Riihelä, Monika (2004). Saduttamalla jakamiseen. Teoksessa: Leikin pikkujättiläinen (toim. Liisa Piironen), 188-199. Helsinki: WSOY.

- Riihelä, Monika (2004). Sagotering i Norden [Video sadutuksesta viidellä pohjoismaisella kielellä]. Filminova: Stakes.
- Riihelä, Monika (2005). "Kerro mulle satu" Pienet lapset kertovat. Teoksessa: Tahdon sanoa. Kalevalaisten Naisten Liiton 70-vuotisjuhlijulkaisu (toim. Sirpa Huttunen & Pirkko Nuolijärvi), 118-133. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran toimituksia; 1035.
- Riihelä, Monika & Karimäki, Reeli & Karlsson, Liisa & Kemppainen, Kaija & Rutanen, Niina (2001). Das Kind war Kind so lange, bis Mutter und Vater gestorben waren [verkkodokumentti]. Saatavissa: http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/Auf_Deutsch/Jahrbuch.htm [viitattu 31.5.2007]. Julkaistu myös painettuna julkaisussa: Jahrbuch für finnisch-deutsche Literaturbeziehungen (33). Helsinki: Deutsche Bibliothek.
- Riihelä, Monika & Karimäki, Reeli & Karlsson, Liisa & Kemppainen, Kaija & Rutanen, Niina (2001). Lapsi oli lapsi niin kauan että äiti ja isä kuolivat - perhe lasten sanoin. [verkkodokumentti] Saatavissa: http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/Julkaistu/Tutkimusreferaatteja/Perhelapsensanoinartikkeli_paa.htm [viitattu 31.5.2007].
- Riihelä, Monika: Kertominen on lapselle leikkiä. Teoksessa Karlsson, Liisa & Karimäki, Reeli (toim.) Sukelluksia lapsinäkökulmaiseen tutkimukseen ja toimintaan. 2012. Suomen kasvatustieteellinen seura. Jyväskylä. s. 197-233.
- Rutanen, Niina (1997). Lasten omat kertomukset. Kertomakulttuuri lasten ja aikuisten kohtaamisessa. Oulu: Oulun yliopisto. Kasvatustieteiden pro gradu -tutkielma.
- Rutanen, Niina (1999). Children's Own Stories. What Do Children Tell in Their Own Stories: Opening up Children's Narrative Culture. Narrative Inquiry 9 (1).
- Sadun ja leikin lähteillä -seminaarin tuottamaa aineistoa (1999). Toim. Liisa Karlsson. Helsinki: Stakes. Stakes Aiheita; 31.
- Terkki, Marianne (1997). "Mä kerron sen että ystävän saa jos haluaa". Eräiden Satukeikkaprojektiin osallistuvien kuusivuotiaiden päiväkotilasten tarinoiden analyysi. Helsinki: Helsingin yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.
- Tiira, Kirsi (2000). Yhteistä kieltä etsimässä. Pienten lasten osallisuuden lisäämisestä vesiprojektissa. Helsinki: Helsingin yliopisto. Varhaiskasvatuksen pro gradu -tutkielma. Saatavissa verkkodokumenttina: http://www.edu.helsinki.fi/lapsetkertovat/lapset/Tutkimus/Kirsi_Tiiran_gradu.pdf [viitattu 31.5.2007].
- Turakka, Sanna (2002). "Millo minä jatu tulee?" Sadutus dysfaattisten koululaisten ryhmässä. Joensuu: Joensuun yliopisto. Kasvatustieteen pro gradu -tutkielma.
- Virtanen, Henna (2017). Sadutus - vuonna 2001 6- ja 8-vuotiaiden lasten kertomien satujen tulkinta ja vertailu. Turku: Turun yliopisto. Kasvatustieteen proseminarityö.
- Voitko olla? Edu me mej? Lasten omia tarinoita (2000). Toim. Kemppainen, Kaija & Riihelä, Monika. Helsinki: Edita.
- Ajantasainen julkaisuluettelo aineiston kuvailun yhteydessä osoitteessa

Käytön ja kuvailun oheismateriaalit

Riihelä, Monika (toim.) (2003). Barnens sagobroar i Norden. Pohjolan lasten satusiltoja. Sö-gubru barna á Norðurlöndum. Barns fortellerbroer i Norden. Barns fortællingebroer i Norden. Stakes. Nordiska Kulturfonden. Jyväskylä: Gummerus.

Karlsson, Liisa (1999). Saduttamalla lasten kulttuuriin. Verkostotyön tuloksia Kuperkeikkakyydissä. Helsinki : Stakes. - (Stakes Raportteja ; 241).

Aineiston sijainti

Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto

Alkuperäisarkisto

Satujen paperiversiot: Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kansanrunousarkisto

Erityisehdot

Sadut kertoneiden lasten nimet on muutettava aineistoa hyödyntävissä julkaisuissa.

Käyttöoikeudet

Aineisto on käytettävissä (B) tutkimukseen, opetukseen ja opiskeluun.

Liite A

Aineistonäyte

FSD2104 LASTEN SATUJA JA TARINOITA 1995-2005

FSD2104 TALES AND STORIES TOLD BY CHILDREN 1995-2005

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

fi-fi_y_19970206_1_205_3_pn_0_0_s_0700_karoliina -

-

-

Ystävyys iloa Olipa kerran pieni tyttö. Hän vaelsi ihan yksin metsässä. Hänellä ei ollut kotia. Hänellä ei ollut yhtään siskoa ja veljeä. Ei yhtään eläintä. Siksi hän joutui vaeltamaan yksin ja syömään metsän ruokia. Hänellä ei ollut yhtään ystävää. Hän olisi halunnut kovasti ystävän, söpön pienen, soman. Hän olisi mielellään ottanut monta ystävää. Sitten hän jatkoi matkaa. Hän olisi halunnut mielellään nukkua silkinpehmeässä sängyssä. Hän toivoi pääsevänsä sellaiseen, silkinpehmeään sänkyyn. Ajatukset pyörivät hänen päässään. Sitten joku hätkäytti hänet. Hän säikähti kuin laulajatar siis kauhistui. Sitten hänen takanaan oli pupu. Ja soma pieni poika. Hän sanoi: Mitä sinä täällä teet? Poika sanoi, että: Minä olen eksynyt tänne. Hän sanoi, että hän oli eksynyt tänne. Tyttö sanoi: Voisimmeko olla ystäviä? Pupu ja poika sanoivat: Joo. Voimme olla ystäviä kanssasi. Jospa mentäisiin leikkimään tuonne. Matkalla tyttö kysyi: Onko sinulla kotia? Poika vastasi: On minulla, mutta kun tuli tulipalo, niin meidän piti juosta pois kauas metsään. Poika kysyi: Oliko sinullakin koti? Tyttö sanoi, että hänellä oli myös koti, mutta kun hän oli lähtenyt poimimaan mustikoita ja mansikoita, hän oli yhtäkkiä vain kadonnut tänne metsän uumeniin. Silloin poika sanoi: Minun pupullani on tosi hyvä hajuaisti. Hän pystyy haistamaan yhtä hyvin kuin karhu. Silloin tyttö sanoi: Silloin voisimme vaikka sanoa hänelle, että vie meidät kotikylään. Ja niin ne myös tekivät. Pupu lähti loikkimaan pitkin teitä, lapset kintereillään, kunnes lapset saapuivat tuttuun kylään, jossa äiti ja isi olivat heitä vastassa. Silloin lapset juoksivat äitiä ja isää kädet avoimina heitä kohti. Silloin he saattaisivat vielä tänäänkin elää. Karoliina Saduttaja Pirkko Neuvonen

Fi-fi_y_19970206_1_285_2_av_0_12_s_0606_nita -

Nita 6v 6kk6.2.1997 klo 14.4512. satu, satukirje [nrosta ei saa selvää]Tila: ruokahuoneKirjannut: Annika Vilenius, pk Kanerva, Kotka -

-

Mukana piirustus Olipa kerran kettu joka meni metsään hakemaan kaveriaan pupua ja pupu sano äidilleen, saanko mennä ulos ketun kanssa? Niin jänis sanoi: "Mennäänkö teille kettu leikkimään?" Kettu sanoi: "Mennään vaan." Ja jänis sanoi: "Leikitäänkö siellä jotain?" "Vaikka hippaa", sanoi kettu. Kettu sanoi että: "Meillä saa leikkiä hippaa [vedetty yli sana "ja"] mutta ei piilosta." Sitten jänis ehdotti: "Ollaanko sokkoa?" "Ei nytten", sanoi kettu. "Kun äiti sanoi, että seitemältä pitää käydä nukkumaan." Sitten kettu kävi nukkumaan ja jänis meni kotiin. Sitten tuli aamu ja kettu heräsi. Kun kettu heräsi, niin oli jo päivä. Ja siinä meni aikaa kun kettu sai syötyä ruuan. Sitten jänis tuli hakemaan kettua ja kettu sanoi: "Mennäänkö vintille?" Niin jänis sanoi: "Minä pelkään pimeää. Jos olen pimeässä, minä alan kiljumaan." Sitten kettu sanoi: "Ei sitten. Mennäänkö minun sänkyyni sitten?" Sitten jänis sanoi: "Mennäänkö sinun peiton alle ja leikitään kummitusta?" Sitten kettu sanoi: "En minä viitsi. Että mennäänkö teidän pihalle mielummin?" Sitten jänis sanoi: "Mennään vaan." Kettu sano: "Leikitäänkö teidän pihalla sitten sokkoa." Mutta ei voinut. Äiti käski ketun sisälle ja jäniksen. Kerta äiti oli kutsunut taikurin sinne. Sitten taikuri sanoi: "Loppu"

